

מסורת הש"ס
עם הוספות

(א) וַיֵּצֵא כח: סוכה מ. מגילה ז: ז"ק קכ.], (ב) כחונות דף לא: (ג) קדושין עמ. (ד) עי' תוס' פסחים כד. ד"ה הא, (ה) [עי' תוס' זנחיס מה. ד"ה דומילא], (ו) יבמות עו. ועי' תוס' שם עט. ד"ה ונתינים, (ז) יח., (ח) פסחים כד. עיי"ש, (ט) ויקרא יז ז, (י) כריתות ה., (כ) לקמן יט., (ל) [שם פד.], (מ) ויקרא דבורא דחובה פרשתא יא וכן במעילה יח.; (נ) ויקרא יא מא, (ס) לקמן כ. סנהדרין פג.; (ע) סנהדרין פג., (פ) יומא עב., (ץ) יומא מז ע"ב.

הנהגות הב"ח

(א) גמ' לנס לכל זריכס. י"ב ע"ל דף ט ע"א דדרשין ליה למעוטי דוקא לנס ולא לגרים: (ב) במשנה משום שתי שמות וכו': (ג) במשנה והאוכל חלב: (ד) רש"י ד"ה אלו וכו' לאשמועי' דאלמנה וגרושה: (ה) שם זא"ד מעשר שני בהדיה: (ו) ד"ה נתינים מן הגבעונים הן ומלקות: (ז) תוס' ד"ה גרושה וכו' דחלושה מיימי לה מוי"ו ואשה גרושה משמע דבא לפרש דחלושה לחודה:

הנהגות הגר"א

[א] גמ' כשהוא אומר ז"ל שזאמר:

תורה אור השלם
(א) וְהָיוּ לָכֶם הָעֵרִים לְמִקְלָט מִגָּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרָצָח עַד עֲמִדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט: [במדבר לה, יב]

(ב) וְאֵת הָעֵרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָלוּיִם אֵת שֵׁשׁ עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֶפֶשׁ הָרָצָח וְעֲלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתֵּים עָרֹ: [במדבר לה, יז]

(ג) וַיֵּצֵא מִעֶמְקֶךָ הָיָא וּבְקִינֵי עַמּוֹ וְשֵׁב אֵל מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֵל אֲחֵיהֶ אֲבֹתָיו יָשׁוּב: [ויקרא בה, מא]

(ד) כִּי בָעִיר מִקְלָטוֹ יָשֵׁב עַד מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הָרָצָח אֶל אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ: [במדבר לה, כח]

ליקוטי רש"י

וא"א אחוזת אבותיו. אל כבוד אבותיו. ואין לזלוז על כך [שהוא עבד] [ויקרא כה. מא.]. א"ל הן ה'דוקין'. אם התרו בן [כתובות לא.]. אשת אחיו. שנתקדשה לו לאחיו וגירסה שאין זה מיתה אלא כרת. וע"א אשת אחי אביו. שנתקדשה לו וגירסה [שם כט.]. נתיבה. מן הגבעונים והיא אסורה לקהל לדוד גור עליהם כדלממין צננות (דף עח:)

ואינו חייב א"א משום אחת. על שם גרושה הוא חייב על כל חיונים התלויים זה אצל על חלושה לאו דלורייתא אלא דרצנן [שם]. השוחט והמעי"ה בחוץ. נהעלם אחד. חייב על השחיטה ומייצ על העליה, שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כתיבי (ויקרא יז)

אלו הן הגולין

מעלים^[א] היו. הערים שכן ללוים שרוצחים שוכרים מהם את צתי הדירה: חוזר לשררה שהיה בה. אם היה נשיא או ראש בית אב חוזר לגדולתו כשישוב לעירו צמיחת כה"ג: **גב'** מחלוקת בשש.

ערי מקלט: **לכם**. לרוצחים נאמר והיו לכם הערים למקלט^[א] ושב

מעלים היו שכן ללוים דברי רבי יהודה רבי מאיר אומר לא היו מעלים להן שכן וחוזר לשררה שהיה בה דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר **ל**א היה חוזר לשררה שהיה בה: **גב'** אמר רב כהנא מחלוקת בשש דמר סבר ^(א) לכם לקליטה ומר סבר לכם לכל צרכיכם אבל בארבעים ושתים דברי הכל היו מעלין להם שכן א"ל רבא הא ודאי ^(ב) ^(ג) לכם **לכל** צרכיכם משמע אלא אמר רבא **מ**חלוקת בארבעים ושתים דמר סבר ^(א) ועליהם תתנו כי הנך ^(ב) לקליטה ומר סבר ועליהם תתנו כי הנך מה הנך לכל צרכיכם אף הני נמי לכל צרכיכם אבל בשש **י** דברי הכל היו מעלים להן שכן: חוזר לשררה שהיה בה כו': תנו רבנן ^(א) ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו ישוב למשפחתו הוא שב ^(ב) ואינו שב למה שהחזיקו^[א] אבותיו דברי ר"י ר"מ אומר אף הוא שב למה שהחזיקו אבותיו אל אחוזת אבותיו כאבותיו **וכן** בגולה^[א] כשהוא אומר ישוב לרבות את הרוצח מאי וכן בגולה כדתינא ^(א) ישוב הרוצח אל ארץ אחוזתו לארץ אחוזתו הוא שב ואינו שב למה שהחזיקו אבותיו דברי רבי יהודה ר"מ אומר אף הוא שב למה שהחזיקו אבותיו גמר שיבה שיבה מהתם:

הדרן עלך אלו הן הגולין

אלו הן הדוקין. אלו לאו דוקא

דחנא ושייר לוקין טובא אלא תנא חייצי כריתות לאשמועינן דיש מלקות צחייצי כריתות ותנא אלמנה וגרושה לאשמועינן (ד) אלמנה וגרושה חייצ עליה משום שתי שמות וכו' ותנא טבל ומעשר ראשון שלא נטלה תרומתו ללא מפרש לאו ידיהו צהדיא וכן הקדש שלא נפדה ואידי דחנא הקדש תנא מעשר שני (ה) צהדיא דתרוייהו מלקות ידיהו משום מחסרי פדייה וכן צרצין יש דצר חדש: (ו) נתינה. מן הגבעונין היא ומלקות משום לא תתחתן צס^(א) (דברים ז): א"מנה וגרושה. שנתאלמנה מאיש אחד ונתגרשה מאיש אחר חייצ עליה שתי מלקות: משום שתי שמות. משום שתי אזוהרות ששתיהן מפורשות צמקרא ואזוהרה דתרוייהו קיימא: גרושה וח'ציה. גרושה והיא חלושה אינו חייצ עליה אלא משום גרושה שהחלושה אינה כחוצה אלא מרציה מיימתין לה דתניא צקדושין (דף עח.) גרושה אין לי אלא גרושה חלושה מנין ת"ל ואשה: **טמא שאכל את הקודש**. אזוהרתו מפרש צגמרא: נותר. כתיב ציה (שמות כט) ושרפת את הנותר צאש לא יאכל כי קדש הוא ואזוהרת פגול נמי מהכא מדכתיב כי קדש הוא כלומר מפני

שהוא קודש שנפסל למדנו מכאן כל שצקדש פסול צא הכחוצ ליתן לא תעשה על אכילתו והכי אמרינן לקמן^(א) ואזוהרת טמא והצצר אשר יגע בכל טמא לא יאכל^(ב) (ויקרא ז): והשוחט. קדשים צחוצ קדשים צחוצ אזוהרת מעלה השמר לך פן תעלה וגו' (דברים יב) אזוהרת שוחט ילפינן צוצחים צפרק השוחט והמעלה (דף קי.) איכא דליף מלא יצחו עוד וגו'^(ג) ואיכא דליף לה מגזירה שוה דהצאה הצאה שוחט ממעלה: **האובל ביום הבפורים**. וליף אזוהרתיה צפרק צמרא דיומא (דף פא.): **המפטים את השמן**. העושה שמן צדוגמת שמן המשחה ואזוהרתיה וצמתכונתה לא תעשו כמוהו (שמות ז) וכן צקטורת וצמתכונתה לא תעשו לכם (שם): **והסך בשמן המשחה**. מלאתו שעשה משה צמדצר^(א) דכתיב על צצר אדם לא יסך (שם): **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימו צעתידין לתרום הכחוצ מדצר והכי מפרש לה צנסהדרין צאלו הן הנשרפין (דף פג.): **ומעשר ראשון ש"א נמ"ה תרומתו**. אף הוא טבל: **ומעשר שני ש"א נפדה**. והוא אוכלו חוצ לירושלים וכתיב לא תוכל לאכול צשעריך וגו'^(ב) (דברים יב): הקדש ש"א נפדה. אזוהרתו אינו מפורשת כל כך וגראה צעיני דמהכא אמת דתניא (סנהדרין שם) הויז צמעילה רצי אומר צמימה וחכמים אומרים צאזוהרה ואמרי^(ג) מאי טעמיה דרצי אחיא חטא חטא מתרומה ורצנן מיעט רחמנא ומתו צו ולא צמעילה ממימה הוא דמעטיה וגזירה שוה כדקיימא קיימא וילפינן אזוהרה דמעילה מאזוהרה דתרומה דכתיב צה וכל זר לא יאכל קדש ורוצ הלכות מעילה היא למדה^(א) מתרומה צתורת כהנים^(ב) צגזירה שוה זו: **באובל נמ"ה גרסינן^(א)** שהוא חייב. משום שרץ השורץ על הארץ^(ב): **גב'** חייבי בריתות קתני. כל חייצי כריתות שאין צהן מיתת צ"ד הוזכרו צמשנתנו לענין מלקות ואחד מכל חייצי מיתות צית דין לא הוזכר צה ללקות אם התרו צו למלקות:

פרק שני

מכות

יג.

מעלים היו שבר **ל**לוים. פ"י רוצחים הצאים ודרים שם **ל**ריכין להעלות מס וארנונא ללוים ללא תימא גזירת המלך על הלוים לעכצ אותם צעירן: **לכם** **לכל** צרכיכם. דאין **ל**ריכים להעלות שום דצר^(א) ללוים: **גב'ר** שיבה שיבה. נראה דהיינו דוקא לרצי מאיר דאצטריך לג"ש אצל לרצי יהודה הא איכא קרא צהדיא גצי רוצח וא"כ הא דקתני לעיל וכן צגולה כו' ממילתא דר' מאיר הוא:

הדרן עלך אלו הן הגולין

ואלו הן ה**ד**וקין **הבא על אחותו** כו'. תנא ושייר טמא ששימש זר שאכל תרומה^(א) ^(ב) וצעל מוס ששימש אונן מקריצ^(ג) מוית חושן^(ד) מכצה גחלת על גצי מערכה^(ה) אלא לא חשיצ לאוי גרידי אלא צאותן שיש צהן חידוש והא דקא חשיצ כריתות דאין צהן מיתת צ"ד לאשמועינן דאע"ג דאיכא כרת לוקין ואין לריך למנא צהם חידוש צהנך כריתות דקתני וצקונטרס^(א) דחק למנא צהם חידוש אלמנה לכהן גדול נקט משום דצעי למיתני אלמנה וגרושה חייצ משום שתי שמות: **גרושה** וח'ציה אינו חייב **א**לא אחת. פ"י הקונט' משום גרושה דחלושה^(א) מיימי לה (י) ואשה גרושה משמע לפירושו דחלושה לחודה איכא מלקות דלורייתא וזה אינו דהא אמרינן צפ' עשרה יוחסין (קדושין דף עח.) (אחות) חלושה דרצנן והא דלעיל תנא וחלושה אגצ גרושה תניא אי נמי מכת מרדות דרצנן וצהא כיון דהיא גס גרושה לוקה צה מלקות דגרושה שהיא דלורייתא ולא לקי מכת מרדות דרצנן: רצי

ועל אשת אחיו ועל אשת אחי אביו ועל הנדה י'אלמנה לכהן גדול גרושה וח'ציה לכהן הדיוט י'ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לנתין ולממזר ^(א) **אלמנה וגרושה חייבין עליה משום (ב)** שני שמות **ג** גרושה וח'לוצה אינו חייב אלא משום אחת **ג** בלבד: **הטמא שאכל את הקדש והבא אל המקדש טמא (א)** ואוכל חלב ודם^(א) ונותר ופגול וטמא|והשוחט ומע"ה בחוץ והאוכל חמץ בפסח והאוכל והעושה מלאכה ביום הכפורים והמפטים את השמן והמפטים את הקטורת והסך בשמן המשחה והאוכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים אבל טבל ומעשר ראשון שלא נמלה תרומתו ומעשר שני ^(א) והקדש שלא נפרו כמה יאכל מן הטבל ויהא חייב רבי שמעון אומר כל שהוא וחכמים אומרים **י**כזית אמר להן רבי שמעון איי^(א) אתם מודים לי ^(ב) באוכל נמלה כל שהוא שהוא חייב אמרו לו ^(ג) מפני שהיא כברייתה אמר להן אף^(א) חטה אחת כברייתה: **גב'** חייבי כריתות קא תני חייבי מיתות ב"ד לא קתני מתניתין מני רבי עקיבא היא דתניא אחד חייבי כריתות ואחד חייבי מיתות בית דין ישנו

יגע צכל טמא לא יאכל^(א) (ויקרא ז): **והשוחט**. קדשים צחוצ קדשים צחוצ אזוהרת מעלה השמר לך פן תעלה וגו' (דברים יב) אזוהרת שוחט ילפינן צוצחים צפרק השוחט והמעלה (דף קי.) איכא דליף מלא יצחו עוד וגו'^(ב) ואיכא דליף לה מגזירה שוה דהצאה הצאה שוחט ממעלה: **האובל ביום הבפורים**. וליף אזוהרתיה צפרק צמרא דיומא (דף פא.): **המפטים את השמן**. העושה שמן צדוגמת שמן המשחה ואזוהרתיה וצמתכונתה לא תעשו כמוהו (שמות ז) וכן צקטורת וצמתכונתה לא תעשו לכם (שם): **והסך בשמן המשחה**. מלאתו שעשה משה צמדצר^(א) דכתיב על צצר אדם לא יסך (שם): **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימו צעתידין לתרום הכחוצ מדצר והכי מפרש לה צנסהדרין צאלו הן הנשרפין (דף פג.): **ומעשר ראשון ש"א נמ"ה תרומתו**. אף הוא טבל: **ומעשר שני ש"א נפדה**. והוא אוכלו חוצ לירושלים וכתיב לא תוכל לאכול צשעריך וגו'^(ב) (דברים יב): הקדש ש"א נפדה. אזוהרתו אינו מפורשת כל כך וגראה צעיני דמהכא אמת דתניא (סנהדרין שם) הויז צמעילה רצי אומר צמימה וחכמים אומרים צאזוהרה ואמרי^(ג) מאי טעמיה דרצי אחיא חטא חטא מתרומה ורצנן מיעט רחמנא ומתו צו ולא צמעילה ממימה הוא דמעטיה וגזירה שוה כדקיימא קיימא וילפינן אזוהרה דמעילה מאזוהרה דתרומה דכתיב צה וכל זר לא יאכל קדש ורוצ הלכות מעילה היא למדה^(א) מתרומה צתורת כהנים^(ב) צגזירה שוה זו: **באובל נמ"ה גרסינן^(א)** שהוא חייב. משום שרץ השורץ על הארץ^(ב): **גב'** חייבי בריתות קתני. כל חייצי כריתות שאין צהן מיתת צ"ד הוזכרו צמשנתנו לענין מלקות ואחד מכל חייצי מיתות צית דין לא הוזכר צה ללקות אם התרו צו למלקות:

ישנו

עין משפט
גר מצוה

פב א מיי פ"ח מהל' רוצח הלכה י:
פג ב מיי שם פ"ו הלי"ד:
פד גר מיי שם פ"ח הלי"י:
פה [דרד] מיי פ"ג מהל' עבדים דין ח:
א ה מיי פיי"ט מהל' סנהדרין הלכה א[מן ס' א עד ס' ז] פ"א מהל' איסורי צאה הלי"ז:
ב ו מיי פיי"ט מהל' סנהדרין הלי"ד [ס' קנא קנא] ופיי"ו מהלכות איסורי צאה הלכה צ ג:
ג ז מיי פיי"ט מהלכות סנהדרין הלי"ד [ס' קנא] ופטי"ו מהל' א"צ הלי"ב:
ד ח ח מיי פיי"ו מהלכות איסורי צאה הלי' ט:
ה ט מיי שם הלכה ז:
ו י הכל צמיי פיי"ט מהל' סנהדרין:
ז כ מיי פיי" מהלכות מאכלות אסורות הלי' ט והלכה כד:
ח ט מ מיי שם פ"ב הלי' כא סמג לאוין קלצ:

רבינו חננאל

מעלות (א) היו שכן ללוים מפני ששוכנין בהן: חוזר לשררה שהיה בה דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר לא היה חוזר לשררה: אחד הרוצח שגלה ואחד הנמכר לעבד עברי כשחוזרין אין חוזרין לשררה שהיו בה דברי רבי יהודה:

הדרן עלך
אלו הן הגולין

ואלו הן הלוקין הבא על אחותו ועל אחות אביו כו'. דייקנין מדקתני חייבי כריתות במתניתין וחייבי מיתות לא קתני ש"מ מתניתין ר' עקיבא היא דתני ר' עקיבא

חשק שלמה על ר"ח

(א) כ"ה הגיר' צירולי וכו"ל צרשי' ח"ש היו הערים כו'.

הנהגות וציזונים

[א] "כי הנך" ליתא בראשונים וכת"י:
[ב] ראשונים וכת"י שדווחזקו, וכן בכל העמוד:
[ג] דפוי' משם אחד. בכמה ראשונים וכת"י משום שם אחד, וכ"ה בירושלמי:
[ד] [בסה"מ איין] [גליון]:
[ה] [עי' תוס' חולין צו. בסוף ד"ה מ"ט דרבנן וכו'] מה שהניחו בחימה] [גליון]:
[ו] כת"י מע"לות, וכמ"ש חשק שלמה על ר"ח:
[ז] נדצי"ל והקרייתם **לכם** ערים, פסוק יא (מראה כהן, ועיין ערוך לנו):
[ח] צ"ל ה' צמדין (באה"מ, וכ"ה בכת"י):
[ט] נראה שכוונתו דגרסינן באוכל "נמלה" ולא "נבילה" כמו שנשתבש בירושלמי (דק"ס) ועיין רש"י חולין קב ע"ב ד"ה טמאה. ע"ע מלאכת שלמה:
[י] בתוס' שאנן ותוס' רפ"י שום **שבר**:
[כ] במהרש"א גורס שאכל קדש:
[ל] אינו לפנינו, מהרש"א, ועיין מהר"ם:
[מ] רש"א משום דח'ציה מגרושה (גליון):

וא"א אחוזת אבותיו. אל כבוד אבותיו. ואין לזלוז על כך [שהוא עבד] [ויקרא כה. מא.]. א"ל הן ה'דוקין'. אם התרו בן [כתובות לא.]. אשת אחיו. שנתקדשה לו לאחיו וגירסה שאין זה מיתה אלא כרת. וע"א אשת אחי אביו. שנתקדשה לו וגירסה [שם כט.]. נתיבה. מן הגבעונים והיא אסורה לקהל לדוד גור עליהם כדלממין צננות (דף עח:)

ואינו חייב א"א משום אחת. על שם גרושה הוא חייב על כל חיונים התלויים זה אצל על חלושה לאו דלורייתא אלא דרצנן [שם]. השוחט והמעי"ה בחוץ. נהעלם אחד. חייב על השחיטה ומייצ על העליה, שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כתיבי (ויקרא יז)

אשר ישמע ואשר יעלה [ובחים קד.]. **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימון שעתידין לתרום וקאמר ללא יחללוש שאסור לאכלס צניצלס [סנהדרין פג.]. **באובל נמ"ה גרסינן** [שם כט.]. נתיבה. מן הגבעונים והיא אסורה לקהל לדוד גור עליהם כדלממין צננות (דף עח:)

ואינו חייב א"א משום אחת. על שם גרושה הוא חייב על כל חיונים התלויים זה אצל על חלושה לאו דלורייתא אלא דרצנן [שם]. השוחט והמעי"ה בחוץ. נהעלם אחד. חייב על השחיטה ומייצ על העליה, שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כתיבי (ויקרא יז)

אשר ישמע ואשר יעלה [ובחים קד.]. **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימון שעתידין לתרום וקאמר ללא יחללוש שאסור לאכלס צניצלס [סנהדרין פג.]. **באובל נמ"ה גרסינן** [שם כט.]. נתיבה. מן הגבעונים והיא אסורה לקהל לדוד גור עליהם כדלממין צננות (דף עח:)

ואינו חייב א"א משום אחת. על שם גרושה הוא חייב על כל חיונים התלויים זה אצל על חלושה לאו דלורייתא אלא דרצנן [שם]. השוחט והמעי"ה בחוץ. נהעלם אחד. חייב על השחיטה ומייצ על העליה, שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כתיבי (ויקרא יז)

אשר ישמע ואשר יעלה [ובחים קד.]. **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימון שעתידין לתרום וקאמר ללא יחללוש שאסור לאכלס צניצלס [סנהדרין פג.]. **באובל נמ"ה גרסינן** [שם כט.]. נתיבה. מן הגבעונים והיא אסורה לקהל לדוד גור עליהם כדלממין צננות (דף עח:)

ואינו חייב א"א משום אחת. על שם גרושה הוא חייב על כל חיונים התלויים זה אצל על חלושה לאו דלורייתא אלא דרצנן [שם]. השוחט והמעי"ה בחוץ. נהעלם אחד. חייב על השחיטה ומייצ על העליה, שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כתיבי (ויקרא יז)

אשר ישמע ואשר יעלה [ובחים קד.]. **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימון שעתידין לתרום וקאמר ללא יחללוש שאסור לאכלס צניצלס [סנהדרין פג.]. **באובל נמ"ה גרסינן** [שם כט.]. נתיבה. מן הגבעונים והיא אסורה לקהל לדוד גור עליהם כדלממין צננות (דף עח:)

ואינו חייב א"א משום אחת. על שם גרושה הוא חייב על כל חיונים התלויים זה אצל על חלושה לאו דלורייתא אלא דרצנן [שם]. השוחט והמעי"ה בחוץ. נהעלם אחד. חייב על השחיטה ומייצ על העליה, שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כתיבי (ויקרא יז)

אשר ישמע ואשר יעלה [ובחים קד.]. **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימון שעתידין לתרום וקאמר ללא יחללוש שאסור לאכלס צניצלס [סנהדרין פג.]. **באובל נמ"ה גרסינן** [שם כט.]. נתיבה. מן הגבעונים והיא אסורה לקהל לדוד גור עליהם כדלממין צננות (דף עח:)

ואינו חייב א"א משום אחת. על שם גרושה הוא חייב על כל חיונים התלויים זה אצל על חלושה לאו דלורייתא אלא דרצנן [שם]. השוחט והמעי"ה בחוץ. נהעלם אחד. חייב על השחיטה ומייצ על העליה, שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כתיבי (ויקרא יז)

אשר ישמע ואשר יעלה [ובחים קד.]. **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימון שעתידין לתרום וקאמר ללא יחללוש שאסור לאכלס צניצלס [סנהדרין פג.]. **באובל נמ"ה גרסינן** [שם כט.]. נתיבה. מן הגבעונים והיא אסורה לקהל לדוד גור עליהם כדלממין צננות (דף עח:)

ואינו חייב א"א משום אחת. על שם גרושה הוא חייב על כל חיונים התלויים זה אצל על חלושה לאו דלורייתא אלא דרצנן [שם]. השוחט והמעי"ה בחוץ. נהעלם אחד. חייב על השחיטה ומייצ על העליה, שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כתיבי (ויקרא יז)

אשר ישמע ואשר יעלה [ובחים קד.]. **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימון שעתידין לתרום וקאמר ללא יחללוש שאסור לאכלס צניצלס [סנהדרין פג.]. **באובל נמ"ה גרסינן** [שם כט.]. נתיבה. מן הגבעונים והיא אסורה לקהל לדוד גור עליהם כדלממין צננות (דף עח:)

ואינו חייב א"א משום אחת. על שם גרושה הוא חייב על כל חיונים התלויים זה אצל על חלושה לאו דלורייתא אלא דרצנן [שם]. השוחט והמעי"ה בחוץ. נהעלם אחד. חייב על השחיטה ומייצ על העליה, שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כתיבי (ויקרא יז)

אשר ישמע ואשר יעלה [ובחים קד.]. **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימון שעתידין לתרום וקאמר ללא יחללוש שאסור לאכלס צניצלס [סנהדרין פג.]. **באובל נמ"ה גרסינן** [שם כט.]. נתיבה. מן הגבעונים והיא אסורה לקהל לדוד גור עליהם כדלממין צננות (דף עח:)

ואינו חייב א"א משום אחת. על שם גרושה הוא חייב על כל חיונים התלויים זה אצל על חלושה לאו דלורייתא אלא דרצנן [שם]. השוחט והמעי"ה בחוץ. נהעלם אחד. חייב על השחיטה ומייצ על העליה, שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כתיבי (ויקרא יז)

אשר ישמע ואשר יעלה [ובחים קד.]. **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימון שעתידין לתרום וקאמר ללא יחללוש שאסור לאכלס צניצלס [סנהדרין פג.]. **באובל נמ"ה גרסינן** [שם כט.]. נתיבה. מן הגבעונים והיא אסורה לקהל לדוד גור עליהם כדלממין צננות (דף עח:)

ואינו חייב א"א משום אחת. על שם גרושה הוא חייב על כל חיונים התלויים זה אצל על חלושה לאו דלורייתא אלא דרצנן [שם]. השוחט והמעי"ה בחוץ. נהעלם אחד. חייב על השחיטה ומייצ על העליה, שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כתיבי (ויקרא יז)

אשר ישמע ואשר יעלה [ובחים קד.]. **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימון שעתידין לתרום וקאמר ללא יחללוש שאסור לאכלס צניצלס [סנהדרין פג.]. **באובל נמ"ה גרסינן** [שם כט.]. נתיבה. מן הגבעונים והיא אסורה לקהל לדוד גור עליהם כדלממין צננות (דף עח:)

ואינו חייב א"א משום אחת. על שם גרושה הוא חייב על כל חיונים התלויים זה אצל על חלושה לאו דלורייתא אלא דרצנן [שם]. השוחט והמעי"ה בחוץ. נהעלם אחד. חייב על השחיטה ומייצ על העליה, שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כתיבי (ויקרא יז)

אשר ישמע ואשר יעלה [ובחים קד.]. **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימון שעתידין לתרום וקאמר ללא יחללוש שאסור לאכלס צניצלס [סנהדרין פג.]. **באובל נמ"ה גרסינן** [שם כט.]. נתיבה. מן הגבעונים והיא אסורה לקהל לדוד גור עליהם כדלממין צננות (דף עח:)

ואינו חייב א"א משום אחת. על שם גרושה הוא חייב על כל חיונים התלויים זה אצל על חלושה לאו דלורייתא אלא דרצנן [שם]. השוחט והמעי"ה בחוץ. נהעלם אחד. חייב על השחיטה ומייצ על העליה, שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כתיבי (ויקרא יז)

אשר ישמע ואשר יעלה [ובחים קד.]. **אבל טבא**. אזוהרתיה מולא יחללו את קדשי צני ישראל אשר ירימון שעתידין לתרום וקאמר ללא יחללוש שאסור לאכלס צניצלס [סנהדרין פג.]. **באובל נמ"ה גרסינ**